

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספורי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "שיר השירים" – פרק א

א שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה: ב יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ
כִּי־טוֹבִים דְּדִיךָ מֵיַיִן: ג לְרִיחַ שְׁמֹנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוֹרֵךְ
דְּשִׁמְךָ עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבֹּוךָ: ד מִשְׁכְּנִי אֶחָרִיךָ נְרוּצָה
הֵבִיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נִגְיֵלָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ נִזְכִּירָה דְּדִיךָ מֵיַיִן
וּמִשָּׁרִים אֶהְבֹּוךָ: ה שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאווָה בָנוֹת יְרוּשָׁלַם כְּאֵהְלִי
וְקָדַר כִּירִיעוֹת שְׁלֹמָה: ו אֶל־תִּרְאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ
זֶשׁוּזַפְתָּנִי הַשֶּׁמֶשׁ בְּנֵי אִמִּי נִחְרוּ־בִי שְׁמֵנִי נִטְרָה
חֶאֱת־הַכֶּרְמִים כֶּרְמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי: ז הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהְבָה
טַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה תִרְבִּיץ בַּצְּהָרִים שְׁלֹמָה אֵהְיָה
י כַּעֲטִיָה עַל עֲדָרֵי חֲבָרִיךָ: ח אִם־לֹא תִדְעִי לָךְ הֵיפָה בְּנָשִׁים
יִצְאִי־לָךְ בְּעַקְבֵי הַצֹּאן וְרַעִי אֶת־גְּדִיתֶךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת
יִרְעִים: ט לְסִסְתִּי בְּרַכְבִּי פִרְעָה דְּמִיתֶיךָ רַעֲיִתִי: י נֹאוּ

לְחַיֵּיךָ בַּתָּרִים צוֹאֲרֶךְ בַּחֲרוּזִים: יא תוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה-לְךָ עִם
 נִקְדוֹת הַכֶּסֶף: יב עַד-שֶׁהִמְלַךְ בְּמִסְבוֹ נִרְדֵּי נָתַן רִיחוֹ:
 יג צָרוּר הַמֹּר ׀ דוּדֵי לִי בֵּין שְׂדֵי יִלִּין: יד אֲשַׁכַּל הַכֶּפֶר ׀ דוּדֵי
 לִי בְכַרְמֵי עֵין גְּדִי: טו הִנֵּךְ יִפָּה רַעֲיָתִי הִנֵּךְ יִפָּה עֵינֶיךָ
 יוֹנִים: טז הִנֵּךְ יִפָּה דוּדֵי אֶף נָעִים אֶף-עַרְשֵׁנוּ רַעֲנָנָה:
 יז קָרוֹת בְּתֵינוּ אֲרָזִים רַחֲיִטְנוּ רַחֲיִטְנוּ בְרוֹתִים:

ספר "שיר השירים" – פרק ב

א אֲנִי חֲבַצְלֵת הַשָּׂרוֹן שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים: ב כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין
 הַחוּחִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת: ג כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דוּדֵי
 בֵּין הַבָּנִים בְּצִלוֹ חֲמַדְתִּי וַיִּשְׁבְּתִי וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק לְחֻכִּי:
 ד הִבִּיאֲנִי אֶל-בֵּית הַיַּיִן וּדְגְלוּ עָלַי אַהֲבָה: ה סִמְכוּנִי
 בְּאֲשִׁישׁוֹת רַפְדוֹנִי בַּתְּפוּחִים כִּי-חֹלֶת אַהֲבָה אָנִי: ו שְׁמֵאלוֹ
 תַחַת לְרֵאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תַחֲבִקְנִי: ז הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בָּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוּ בְאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם-תָּעִירוּ ׀
 וְאִם-תְּעוֹרְרוּ אֶת-הָאֲהָבָה עַד שֶׁתִּחַפֵּץ: ח קוֹל דוּדֵי הַנְּהַזָּה
 בָּא מְדַלֵּג עַל-הַהָרִים מִקַּפֵּץ עַל-הַגְּבָעוֹת: ט דוּמָה דוּדֵי
 לְצַבִּי אוּ לְעֹפֶר הָאֵילִים הַנְּהַזָּה עוֹמֵד אַחַר כְּתִילָנוּ מִשְׁגִּיחַ

מִן־הַחֲלָנוֹת מִצִּיץ מִן־הַחֲרָכִים: י עָנָה דּוֹדִי וְאָמַר לִי קוֹמִי
לָךְ רַעֲיָתִי יִפְתֵּי וּלְכִי־לָךְ: יא פִי־הֵנָּה הִסְתּוּ הַסְתּוּ עָבַר
הַגֶּשֶׁם חֲלַף הַלָּךְ לוֹ: יב הַנְּצָנִים נִרְאוּ בְּאָרֶץ עֵת הַזְמִיר
הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ: יג הַתְּאֵנָה חֲנֻטָּה פִּגְיָה
וְהַגִּפְנִים ׀ סְמַדָּר נָתְנוּ רֵיחַ קוֹמִי לְכִי לָךְ רַעֲיָתִי יִפְתֵּי
וּלְכִי־לָךְ: יד יוֹנְתִי בְּחֲגוּי הַסֶּלַע בְּסֶתֶר הַמְדִירָגָה הִרְאִינִי
אֶת־מְרֹאֲיֶךָ הַשְּׁמִיעֵינִי אֶת־קוֹלְךָ כִּי־קוֹלְךָ עָרַב וּמְרֹאֲיֶךָ
נִאֻוָּה: טו אֶחְזוּ־לָנוּ שׁוֹעָלִים שׁוֹעָלִים קְטַנִּים מְחַבְּלִים כְּרָמִים
וּכְרָמֵינוּ סְמַדָּר: טז דּוֹדִי לִי וְאֲנִי לוֹ הֲרַעָה בְּשׁוֹשְׁנִים: יז עַד
שִׁיפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים סָב דְּמַה־לָּךְ דּוֹדִי לְצַבִּי אוֹ
לְעַפֵּר הָאֵילִים עַל־הָרִי בְּתָר:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דויאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסרי" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)